

припознавали за несъмненна истинна, че черковните им дѣла зависятъ напълно отъ волята и усмотреніето на папата. До десятый вѣкъ са срѣщатъ събитія, които показватъ, че Архіепископите на френската държава малко разбирали да са покоряватъ на папата въ всичко и да припознаватъ надъ себе си пълната власть на папите. Нѣкои отъ тѣзи Архіепископы сж са противили на папскитѣ рѣшенія, когато тѣй сж са обрѣщали на заповѣди и съ съборитѣ около себе си сж прогласявали, че папата нѣма никаква черковна юрисдикція надъ френската черкова. Въ врѣмето не е помагало на тѣзи хора, които искали да бждѣтъ народните черковы независими отъ папата. Логиката на нѣщата е неумолима. Ако папата е намѣстникъ апостолскы и дръжи ключоветѣ на рая, подъ негова власть трѣба да бжде и черковата на земята. Общото мнѣніе като е было на страна на папата духовенството трѣбало да пожертвова и напредѣкъ и народъ само да запази обаяніето и прѣдишната сила на папската власть. Въ пълнотата на папската власть състои значеніето на многочисленната каста на духовенството.

Неограничената власть съкога докарва притѣсненія и грабителства. За притѣсненіята ный ще говоримъ по-долу; а за грабителствата ще кажемъ, че тѣй сж были чрѣзмѣрны. Оплакваніята противъ папското грабителство са почевать отъ XI вѣкъ, тоестъ отъ това врѣме, когато папската власть получава пълното си признаніе. Римската черкова приела името дворъ и поченала да упражнява една власть по-обширна отъ царската и да води животъ блѣскъвъ. Сичко станало продажно. Симоніята была първото средство за пары. Черковните чиновне са продавали на мезатъ и купувачитѣ заемали пары отъ папскитѣ сарафы. Обширната черковна юрисдикція са обърнала въ ржцѣтъ на пацитѣ на источникъ за голѣмы доходи: или ни една работа не са свършвала безъ пары. « Съко прѣступленіе са прощава въ Римъ, стига да имашъ пълна кисія. Отцеубійца ли си, прѣлюбодѣецъ ли си, разбойникъ ли си, ты ставашъ твърдѣ почтенъ человекъ, когато покажешъ злато на твоитѣ сждници, римскый дворъ е единъ пазаръ, дѣто продаватъ правосѣдіето съ наддаваніе. » Юанъ Салисбургскый казва, че « въ Римъ са почита среброто, а